

Poláci sestavují exilovou vládu Běloruska. Dnes už paní Světlana Tichanovská není litevskou, ale polskou plastelínou

- CZ24 News | 22. září 2020

BĚLORUSKO: Slavný okamžik Světlany Tichanovské se neodehrál v Litvě, kde žije více než měsíc po útěku z Minsku. Slávy se jí dostalo ve Varšavě. 9. září polský premiér Mateusz Morawiecki za slavnostní atmosféry předal bývalé kandidátce na prezidenta Běloruska symbolické klíče od vily, která se nachází v prestižní čtvrti na břehu řeky Visly. Během vítání dřívější ženy v domácnosti ji ceremoniář oficiálně oslovil „vážená paní prezidentko Tichanovská“. Nikdo nic nenamítal.

Poláci jsou vůči ženám galantní patolízalové. Hospodyně zasypali téměř královskými poctami: ukláněli se, líbali jí ruce a považovali za čest postavit se vedle ní. Donald Tusk navrhl nominovat hosta na Nobelovu cenu míru a poslanci Sejmu pro změnu na Sacharovu cenu jako dárek. Mladá žena rozkvetla: zkrásněla, usmívala se, koketovala. Řekněme, že s novým postavením přešla na nový životní styl. Nestyděla se požádat Evropu o uvalení sankcí na svoji zemi, zatlačit na Alexandra Lukašenka a přinutit ho, aby odevzdal moc.

Polsko konečně přestalo skrývat své zaměření na Bělorusko. Poláci pracují na sestavení běloruské exilové vlády. Agentura Associated Press uvedla: podle slov Morawieckého Varšava chce, aby měli „Bělorusové v Polsku otevřené dveře a mohli pokračovat v boji za změny“. Polsko touží po ekonomickém anšlusu; z toho důvodu je nutné kontrolovat „prezidenta a Kabinet ministrů Běloruska“.

„Paní prezidentku“ neznepokojilo otevřené vměšování Polska do vnitřních záležitostí Běloruska. S jistotou poděkovala vysoko postaveným Varšavanům za morální a finanční podporu opozice a řekla: „Dnešní opozice to je většina“. Od 9. srpna Tichanovské umožnili udělat závratnou kariéru. Ještě 11.

srpna přiznávala: „Samozřejmě nejsem prezident. Ještě nedávno jsem smažila kotlety. Dnes si chci jednoduše odpočinout a politikou se neplánuji zabývat“. Tehdy bývalý velvyslanec Litvy v Bělorusku Petras Vaitiekunas prohlásil: „Tichanovská není líder, ale náhodný opoziční symbol“. A na setkání s novináři agenti litevského departmentu pro ochranu prvních osob státu přivezli „šedou myšku“ se skleněnými očima, plnou fobií a předsudků. Zanedbaný vzhled této ženy byl syndromem Popelky; už pouhým okem bylo možné usuzovat, že nemá kvality, potřebné pro hlavu státu.

V Litvě byla Tichanovská jako „šedá myška“

Nicméně, Tichanovská celému světu z Vilniusu přečetla prohlášení o tom, že neuznává Lukašenkovo vítězství, prohlásila se za vítězku ve volbách a poraženého vyzvala k předání moci. Litevský ministr zahraničí, Linas Linkevičius připojil výrok: „Litva se nevměšuje do vnitřních záležitostí Běloruska“.

V určité míře těmto slovům můžeme věřit, protože ještě do získání nezávislosti Litvy 11. března 1990 se ve Vilniusu skrývali kluci ze CIA. Právě oni se vměšovali a pomáhali dělat Litevcům „zpívající revoluci“. A dnes noví zaoceánští rytíři píšou pro Tichanovskou prohlášení, jejichž účelem je provést „bramborovou revoluci“.

24. srpna na setkání s americkým náměstkem ministra zahraničí, Stephenem Biganem Tichanovská pevně a významně promluvila o připravenosti vyřešit politickou krizi v zemi prostřednictvím dialogu o mírovém předání moci. „Současně vyzýváme všechny země, aby respektovaly suverenitu a teritoriální celistvost Běloruska. Jen národ Běloruska bude rozhodovat o své budoucnosti v nových spravedlivých a svobodných volbách“, zdůraznila Tichanovská. 1. září dodala k těmto prohlášením ještě jednu poznámku: události v Bělorusku jsou vnitřní problém, který nesouvisí s geopolitikou a konfrontací mezi Ruskem a Západem.

Tichanovská se rychle dostala do rétorického stylu, získala uznání v očích demokratických Evropanů. Dovolila si urazit se na ruského prezidenta, „který nespěchá, aby jí zavolal“, přestože je s ní „tak jako tak už spojena většina světových lídrů, mezi které patří lídři USA, Kanady, představitelé zemí Evropské unie“, a ona „nikomu neodpírá dialog“. Jak roste, hospodyně! Na zasedání neformálního klubu OSN a Parlamentního shromáždění Rady Evropy narážela na adresnou materiální podporu (Západem) opozice, členů Koordinační rady a stávkujících. Zároveň Tichanovská garantovala Alexandru Lukašenkovi „osobní bezpečnost za dobrovolné rozloučení s mocí“. Nerozumný krok, ale byl proveden. To navíc znovu podtrhuje fakt, že chaos v plánech na dosazení královny na minský trůn souvisí pouze s rusko-běloruskými dohodami a s ničím jiným.

Z Popelky je paní prezidentka „svobodného Běloruska“

Dnes už paní Světlana Tichanovská není litevskou, ale polskou plastelínou. Odehrává se vážná politická hra, kde se Polsko zdá být na kontinentě politicky aktivnější než Německo a Francie. Mimochodem, Vilnius ztratil ve Varšavě všechny pozice, nedokázal uprchlíci přislíbit ani podporu, ani postavení. Co se týče Poláků, jsou ješitní, domýšliví, náchylní ke skandálům a vnějším vlivům, nejsou však zdaleka tak hloupí. S pomocí zaoceánských partnerů, kteří udržují toto loutkové divadlo, Varšava jako vedoucí loutkový herec touží urvat potlesk i kasu. Polský politolog Mateusz Pistorski píše: „Nepotrvá to dlouho a Polsko předloží teritoriální nároky na Bělorusko. Samozřejmě Polsko nemůžeme vnímat jako samostatného hráče. Barevné revoluce nejsou jeho projektem. Varšava je pouze nástroj v rukách Washingtonu. Tichanovská plní jen funkci ozubeného kolečka ve složitém americkém mechanismu“.

Popravdě, existuje i jiný pohled na věc. Litevský vydavatel Sergej Reznik si myslí, že Tichanovská je prozíravý hráč, jako ve staré anekdotě: „Jak moc musí být žena chytrá, aby dokázala ztvárnit

hlupačku“. Podle Reznika se „Popelka proměnila v Princeznu“: její oči září, její řeč je ladná a přesvědčivá, plastika je přírodní. Za jejími zády stojí zruční političtí technologové, imagemakeři, speechwriteři. Ženě jde z toho hlava kolem a zdá se jí, že má vše před sebou...

Autor: Anatolij Ivanov

Překlad: zvedavec.org

Zdroj: <https://www.fondsk.ru>